

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Р 107/2024
29.05.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужиоца АА ПР, судски вештак за економско-финансијску област „ББ“ ..., чији је пуномоћник адвокат Александра Раичевић из ..., против тужене Републике Србије – Први основни суд у Београду, коју заступа Државно правобранилаштво, Београд, ради дуга, одлучујући о захтеву Првог основног суда у Београду за делегацију надлежности, на седници одржаној 29.05.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДРЕЂУЈЕ СЕ Други основни суд у Београду за поступање у предмету Првог основног суда у Београду П 3841/24.

Образложење

Тужилац је 26.04.2024. године поднео тужбу Првом основном суду у Београду против тужене Републике Србије – Први основни суд у Београду, ради дуга.

Први основни суд у Београду је актом П 3841/2024 од 08.05.2024. године поднео захтев Врховном суду да се за поступање у овој парници одреди други стварно надлежни суд, са образложењем да у конкретном случају тужилац тужбеним захтевом тражи да се обавезе тужена Република Србија – Први основни суд у Београду на исплату дуга са припадајућом законском затезном каматом.

Одлучујући о захтеву за одређивање стварно надлежног суда на основу члана 62. став 7. у вези става 1. и 2. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 72/11...18/20), у вези члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 10/23), Врховни суд је нашао да је захтев основан.

Одредбом члана 62. став 1. ЗПП прописано је да надлежни суд првог степена може сам или на предлог странке да поднесе захтев највишем суду одређене врсте да одреди да у поједином предмету поступа други стварно надлежни суд, ако је очигледно да ће се тако лакше спровести поступак или ако за то постоје други оправдани разлози. Према ставу 7. истог члана, о захтеву надлежног суда првог степена из става 1. овог члана, одлучује веће највишег суда одређене врсте.

Имајући у виду наведену законску одредбу, наводе из захтева за делегацију надлежности, те околност да је тужилац судски вештак који од тужене Републике Србије захтева исплату дуга на име извршеног вештачења, а да је за орган тужене означен Први основни суд у Београду, по оцени Врховног суда постоје оправдани разлози да се одреди други стварно надлежан суд је су испуњени услови за делегацију, прописани чланом 62. став 1. ЗПП.

Из наведених разлога, Врховни суд је одлучио као у изреци, на основу члана 62. став 7. ЗПП.

**Председник већа - судија
Гордана Комненић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**